

1604 metų balandžio mėn. Mogore įvyko Eucharistijos stebuklas, kurį aprašė istorikas Petras M. Cossu. Per Mišias du mirtinai nusidėję vyrai numetė ant grindų dvi Ostijas, kurių išspaudai liko akmenyje. Šiam įvykiui atminti ir siekiant atsilyginti už šventvagystę Mogore kasmet antrąjį Velykų sekmadienį būna iškilminga eucharistinė procesija.

Francesco Pinna, Eucharistijos stebuklas Mogore (1604–1607)

Pirmosios Ostijos išspaudas

Antrosios Ostijos išspaudas

Mogoro panorama

Relikvinis akmuo, saugomas šv. Bernardino parapijoje

Mogoro šv. Bernardino parapija

Surredo ir jo įpėdinių tyrimais nustatytus faktus.

Tarp svarbiausių dokumentų, patvirtinančių stebuklą, yra notaro Pedro Antonio Escano 1686 m. gegužės 25 d. patvirtintas aktas, kuriuo Mogoro bažnyčios rektorius nurodo, kad virš pagrindinio altoriaus bus pastatytas medinis paausiuotas altorėlis-tabernakulis. Jame numatyta vieta „stebuklo akmeniui“. Jis bus saugomas puošnioje permatomoje dėžutėje, kad visi tikintieji galėtų jį matyti. Ostijų išspaudai akmenyje matomi iki šių dienų.

Mogore, Sardinijoje, antrąją Velykų dieną, pirmadienį, šv. Bernardino bažnyčios klebonas, Salvatorė Spiga, aukojo Mišias. Po konsekracijos dalijo komunią tikintiesiems. Prie Dievo stalo jis pamatė du vyrus, pagarsėjusius palaidu gyvenimo būdu. Klebonas komunią jiems davė, bet šie iš karo ją išspjovė ant grindų po turėklais, teisindamiesi, kad Ostijos, įkaitusios tarsi žioruojančios žarijos, nudegino jiems liežuvį. Tada, graužiami sąžinės, kad nenuėjo išpažinties, vyrai pabėgo. T. Salvatorė nuėjo surinkti nukritusių Ostijų ir pamatė, kad jų išspaudai liko tarsi išskaptuoti akmenyje. Jis liepė kruopščiai nuplauti akmenį, tikėdamasis, kad išspaudai išnyks, bet deja... Daug istorikų, tarp jų tėvas Petras Cossu ir tėvas Casu, perteikia monsinjoro vyskupo Antonijo